

مدیریت یک پارچه فضای سبز شهری با رعایت سرانه استاندارد

نمونه موردی: شهر ساری

فائزه تقوی سقندیکلایی^{۱*}، سید محمود عقیلی^۲، سید حامد میر کریمی^۳، فاطمه پودات^۴، مرجان محمد زاده^۵

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ارزیابی و آمایش سرزمین، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان (نویسنده مسئول)^۱

۲- دانشیار، گروه محیط زیست، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۳- استادیار، گروه محیط زیست، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۳- استادیار، گروه معماری، دانشکده مهندسی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۴- استادیار، گروه محیط زیست، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

چکیده

فضای سبز از ارکان و عوامل مهم پایداری شهرها به شمار می آید. اهمیت فضاهای سبز شهری در پایداری شهر و اثرات مثبت زیباشناختی، اجتماعی و روانی شهروندان و کارکرد اکولوژیکی آن در شهرها، انکارناپذیر است. در این خصوص نه تنها وجود فضای سبز در شهرها، بلکه رعایت الگوی صحیح پراکنش و توزیع متناسب آن و همچنین سرانه اختصاص یافته به شهروندان براساس نیاز جمعیتی یکی از مباحث اساسی در برنامه ریزی و مدیریت شهری است. هدف از پژوهش حاضر بررسی سرانه متناسب با استانداردهای موجود و مطابق با میزان جمعیت و مساحت نواحی مختلف شهری و به دنبال آن ارائه برنامه پیشنهادی بلندمدت جهت مدیریت راهبردی فضای سبز شهری، است. این تحقیق نوع توصیفی - تحلیل است و با توجه به استفاده از داده های کتابخانه ای و تحلیل داده ها با نرم افزار GIS و Excel به بررسی وضعیت سرانه فضای سبز نواحی مختلف شهر ساری با توجه به تراکم جمعیت در هر یک از نواحی پرداخته است. نتایج بدست آمده نشان - دهنده کمبود شدید این کاربری متناسب با تراکم جمعیت و عدم توزیع مناسب بوده است. همچنین با پیرآورد جمعیت شهر ساری طی ۵ سال آینده، پیش بینی شده است که این شهر با توجه به سرانه ای استاندارد تعیین شده ۸ مترمربع به ازای هر نفر، به ایجاد ۲۴۸۰۱۳۲ متر مربع فضای سبز نیاز خواهد داشت.

واژه های کلیدی: مدیریت شهری، فضای سبز شهری، توزیع مکانی فضای سبز شهری، سرانه ای استاندارد، شهر ساری.

۱- مقدمه

۱-۱ بیان مسأله

امروزه شهرها مراکز اصلی اجتماعات انسانی، به سبب ازدیاد جمعیت و به تبع آن افزایش روزافزون نیازهای انسانی و همراه با پیشرفت تکنولوژی دستخوش تغییرات عدیده ای گشته اند. گرچه این تغییرات سبب پیشرفت و توسعه شهرها شده، اما مشکلات و گرفتاری های جدید، نابودی قسمت هایی از منابع طبیعی و انهدام منابع تفرجگاهی داخل و اطراف شهرها را به همراه داشته است [۱]. به دنبال بروز این گونه مشکلات و گرفتاری های جدید مفهوم توسعه پایدار مورد توجه قرار گرفت. به

۱. faeze.taghavi.۱۳۶۹@gmail.com